

בש"פ 6717/17 - עקל ותד, סנד ותד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6717/17

לפני:
העוררים:
כבוד השופט ד' מינץ
1. עקל ותד
2. סנד ותד

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

תאריך הישיבה:

ט"ז באלוול התשע"ז (7.9.2017)

בשם העוררים:
בשם המשיבה:
עו"ד משה גלעד; עו"ד עקל ותד; עו"ד ולנטין זברוב
עו"ד ארז בן-אריה

החלטה

לפנינו ערך על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט א' פורת) מיום 13.8.2017 במ"ת 66404-06-17 בגדירה הורה על מעצרם של העוררים עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגד בתפ"ח 66430-06-17, כאשר מעצרו של עורר 2 יהיה בדרך של מעצר מלא בפיקוח אלקטרוני.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

1. ביום 29.6.2017 הוגש כתב אישום המיחס לשני העוררים רצח בכוונה תחילה, נשיאת והובלת נשק והצתה. על פי המתואר בכתב האישום, העוררים הם בני דודים המתגוררים בכפר ג'ת שבטים סמוכים הנמצאים מתחם מגורים משותף (להלן: מתחם המגורים או המתחם). עז אלדין מחAMD (להלן: המנוח) עבר כקבelan בניין ובין היתר עבר בשיפוץ ביתו של עורר 1. במסגרת עבודתו כקבelan, בתקופה שקדמה לאיורע, נקלע המנוח לקשיים כלכליים והתקשה לעמוד בהתחייבותו כלפי לקוחותיו ועובדיו. על רקע קשיים אלה סייק עורר 1 למנוח, מעט לעת, שירות של ניכוי צ'קים דוחים. במקורה אחד שאירע מספר ימים עובר למועד קרות הרצח, נוצר חיכוך בין השניים שעה שעסירב עורר 1 להעביר לידי המנוח כסף מזומן תמורה צ'קים דוחים שקיבל המנוח מאחד מלוקחותיו. ביום 16.5.2017 בסמוך לשעה 21:00 נסע המנוח במכונית מסוג יונדי (להלן: היונדי) אל מתחם המגורים בכפר ג'ת, זאת במטרה לבקש כסף מעורר 1. המנוח נפגש עם שני העוררים במתחם המגורים ובע谢 21:34 נסע מהמקום. מיד לאחר מכן יצאו העוררים מהמתחם ונסעו בעקבות המנוח במכוניתו של עורר 1 מסוג טויוטה (להלן: הטויוטה), לאחר שגמלה בלבים החלטה להמיתו וכאשר הם מצודים באקדה. בסמוך לשעה 21:40 עצר המנוח את היונדי באמצע דרך עפר במערב הכפר ג'ת ויצא מהמכונית. אז אז, עצרו העוררים מאחוריו וירו בצוותא-חדא לא פחת מעשרה קליעים אל עבר פלג גופו העליון של המנוח. ארבעה מהקליעים נרו מטוחן קצר של פחות ממטר מן המנוח ופגעו בראשו במטרה לוודא את מותו, כפי שakan קרה. לאחר מכן, היצתו העוררים את היונדי, נמלטו מהמקום ושבו אל המתחם.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגש בקשה למעצרים של העוררים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם. בהחלטתו מיום 13.8.2017 סקר בית המשפט המחויז את הריאות בתיק ובחן האם יש בכוון כדי ליחס לעוררים, ولو ברמה הלאורית, את המעשים המיחסים להם. על פי קביעת בית המשפט, מחויר הריאות עולה כי זמן קצר לפני הרצח נסע המנוח לכפר ג'ת כדי להשיג כסף מזומן לצורך פירעון התחייבות, שעה שהקל מנושו המתינו לו בסמוך לבתו. העוררים אישרו שהמנוח ביקר אצלם באותו ערב. כן נקבע כי בשעה 21:34 נסע המנוח ביונדי כאשר בעקבותיו נסעה מכונית מסוג טויוטה; כי הרצח והצתת הרכבת התרחשו לכל היותר בשעה 21:41 עת התקבלה במשטרת ידיעתך; וכי הטויוטה נצפתה שבה על עקבותיה לכיוון מתחם המגורים בשעה 21:47. אי לכך וכן הזמן הקצר הדרוש כדי להגיע בנסיעה ממתחם המגורים אל זירת הרצח וחזרה אליו (כשש דקות בנסיעה איטית, לפי בדיקה שביצעה המשטרה), נקבע כי התרחש לפיו הרצח בוצע על ידי העוררים, הוא אפשרי גם במסגרת הזמן המתווארת.

3. בית המשפט המחויז אף קבע שהאפשרות כי אכן הדבר הוא זה שנסע בטויוטה וביצע את הרצח, אינה אלא דחוקה. קביעה זו נשענת על עדותו של עורר 1 בעצמו אשר ציין שאף אחד לא ביקש ממנו את הטויוטה באותו ערב, ועל כך שכלל מאגר המשתמשים בטויוטה הוא פחום. לנוכח זיקתו של העורר אל הטויוטה ובהתנחת כי היא נמצאה על ידי השוטרים כאשר קיימ תקר באחד מגלויה והיא מאובקמתiciaaria להנסעה בדרך עפר באזור בו התרחש הרצח, סביר כי אם אחד מקרוביו של עורר 1 היה עושה שימוש בטויוטה באותו ערב, העורר היה יודע על כך.

4. למאגר הריאות לכואורה נגד עורר 1 מתווספות גם מספר ראיות פורנזיות ובראשן הימצאותם של 11 חלקיים נוספים אשר זהה ככלשה שנפלטו מקנה כל הנסק בעת ירי (להלן: שרידי היר) על גופו, בגדי ושיערות ראשו. כן נמצא בטלפון הננייד של העורר תמונות מעברו בהן הוא נראה במטוח בעודו יורה בטל נשק שונים. גם שרידי היר לא נמצאו בטויוטה, אין זה מפחית ממשקל הממצאים החיבויים שמסבכים את עורר 1. בית המשפט המחויז גם דחה את טענת בא-כוכחו לפיה מקורם של שרידי היר הוא בנסיבות המשטרתיות בה הוביל עורר 1 למעצר, שעה שבנדידות נסעים בדרך כלל שוטרים וערביים שסביר כי ימצאו עליהם שרידי היר, ושרידים אלה הועברו אליו כהוצאה מהגע שהתקיים בין לבן השוטרים (להלן: העברה משנית). נקבע כי טענה זו אינה מתיחסת עם עובדות המקרה לפיהן שרידי היר

אותרו במספר מקומות בגופו, בבדיו ובשער ראשו של עורר 1; השוטר שתפס את מוצגי הבדים של עורר 1 עטה כפפות על ידו; שרידי הירי שנמצאו מתאימים לתחמושת מסוג 9 מילימטר, התואמת לקוטר התרמילים שאותרו בזרת הרצח.

5. ראייה פורנזית נוספת שעמדה לחובט עורר 1 עלתה מבדיקה "פרופrint" (Ferroprint) אשר הצבעה על הימצאותם של שרידי מכתת על ידו הימנית, מה שיכל ללמד כי החזק בידי אקדמי בשעות שעוברו לעצמו. כמו כן, על חלקה האחורי של הטויטה נמצאו שרידים מדמו ומרקמות עורו של המנוח. لكن התווספו גם שתיקתו של עורר 1 שעומת עם הממצאים הראייתיים נגדו וכן הפרכת האליivi שמסר לפיו בזמן הרצח כביכול שהה בבית הקפה "אום אלכאסר" בכפר ג'ת (להלן: בית הקפה). לאור כל אלה נקבע כי התשתיית הראייתית הלכוארית נגדו עומדת ברף הנדרש לשם מעצמו עד תום ההליכים.

6. לעומת עורר 1, באשר לעורר 2 נקבע כי אין די ראיות שבכוחן ליחס לו ביצוע בצוותא של העבירות מושא כתוב האישום. ראיות אלו מתחזות רק בכך שהוא שהה במהלך שעתו של עורר 1 בשעות שלפני קרות הרצח ולאחריו; שנמצאה טביעת אצבע שלו על חלון הנהג בטויטה; והשתנהלותו בחקירותיו מעוררת חשד מפני ששייך, שינוי גרסאות, ניסחה טביעת אצבע שהופריך וכאשר הوطחו בפניו ממצאים שונים בחר לשתקוק. לעורר 2 לא היו עניינים כספיים או אחרים עם המנוח וייתכן שנוכחותו בזירת הרצח הייתה תמיינה ובلتוי מודעת לרצח שעדת להתרחש. עם זאת, הויל והאקדח ממנו נורה המנוח טרם נתפס על ידי המשטרה והחשש הוכרו בכך לשיבוש הליכי המשפט, כמו גם שקריו בחקירה לפיהם נכון בזמן הרצח בבית הקפה, בית המשפט המוחזק הורה על מעצמו בדרך של מעצר בית בפיקוח אלקטרוני, במקום מרוחק מזירת ההתרחשויות, וזאת לצד פפקדת ערביות לצורכי הבחתת התייצבותו להמשך המשפט.

מכאן העරר שלפני.

טענות הצדדים

7. בא-כח העוררים מושג על החלטת בית המשפט המוחזק וטווען כי המשקל שנייתן, הן לכל ראייה בנפרד והן למשקלן הכלול, הינו שגוי. התיק מושתת על ראיות נסיבותיות ומכאן שנדרש כי שקלול יביא למסקנה בלעדית בדבר הרשות העוררים, דרישת אשר לדידו לא מתקימת בענייננו.

8. באשר לראיות לכואורה הקשורות את העוררים אל הטויטה באמצעותה בוצע הרצח. הגם שאין מחלהקת כי היא בבעלות עורר 1 וכי היא נצפתה נסעת מכךalon המתהם בעקבות היונדי בו נסע המנוח, אין ראייה לכך שהוא יצא מהמתהם עצמו. לשיטתו, קביעה זו של בית המשפט מבוססת על הודעתו של מר עבדאללה גרה, המאורס לאחותו של עורר 1 (להלן: עבדאללה), לפיה הבחן בטויטה חונה במתחם זמן קצר לפני קרות הרצח, אך עין מדויק בתמליל חקירותו במשטרת מעלה כי דבריו לא היו חד-משמעותיים, באמרו כי "אין שאני זוכר כן, לא שמתתי לב אבל". אדרבה, הטויטה משמשת רבים מבני המשפחה, חלקם ערביים, והוא בדרך כלל חונה במתחם המגורים כאשר המפתחות בתוך מתג ההתנעה והוא אינו עולה. כך, מנה בא-כחם של העוררים שישה שמות של בני משפחה הנוהגים להשתמש בטויטה. לטענתו גם שגה בית המשפט המוחזק במשקל שייחס למצב בו נתפסה הטויטה לאחר הרצח כאשר היא מאובקת ועם תקר ברגל.ראשית, מרבית צירי התנעה בכפר ג'ת הם בדרך כלל בלתי סלולות; שנית, המסקנה לפיה אם אחד מבני המשפחה היה מוחזיר את הטויטה למתחם כאשר אחד מגילגילה תקור, הוא היה מעדקן בדבר את עורר 1

9. החלטת בית המשפט אף שגיה בקשר למשמעות שניתנה למצאים הפורנריים. הירי בוצע מטווח קצר ולקן הירוה היה מאד קרוב לאקדה, מה שהיא אמרה להותיר שרידי ירי רבים. אלא שבדיקת שרידי הירי גילתה רק 11 חלקיים על עורר 1 ובطוייתה לא נמצאו חלקיים כלל. לפיכך, מיעוט שרידי הירי מחזק את המסקנה כי מקרים בנסיבות המשטרתיות וכי אלה הועברו אל עורר 1 בדרך של העברה משנית. חיזוק נוסף למסקנה זו הוא שרידי הירי שנמצאו מתאימים לתחמושת מסווג 9 מילימטר, וכיודע תחמושת זו משמשת גם את השוטרים ביצוע תפקיים. לעניין זה גם אין רלוונטיות לתמונות בהן נראה עורר 1 יורה בעברו בכלי נשק שונים, שכן פעילות זו בוצעה באופן חוקי במסגרת מטווח מוסדר באוקראינה. כן יש לנகוטו משנה זהירות בהסקת מסקנות מובהקות מבדיות שרידי הירי שעה שטרם התקבלה חוות דעת רשמית בעניין. בנוסף, אין לייחס משקל לביקורת ה"פרופרנט" וזאת ממש טעם: ראשית, כל מגע עם מתחת עשוי להוות סימני מריחה על היד והבדיקה לא העלה סימן מובהק של קט אקדה; שנית, גם על עבדאללה אותו סימני מתחת בידו אך לא הוגש נגדו כתב אישום, ומכאן ניתן ללמוד על המשקל הזניח שגם המשיבה עצמה מייחסת לממצאי בדיקה זו.

10. עוד הוסיף בא-כוח העוררים כי לעורר 1 לא היה כל מניע לרצוח את המנוח. למנוח היו אויבים רבים והוא חייב כסף לאנשים שונים. הנפוור הוא, עורר 1 היה היחיד שנגש לסיע לו כלכלית, ובין השניים שרבו יחסים טובים. כמו כן, טעה בית המשפט המחויז כי עורר 1 סיפק אליבי שקרני, שעה שהוא רק אמר שהוא בבתו ולאחר מכן בזמן הרצח שהה בבית קפה. מגרסאותיהם של עדי התביעה ניתן ללמוד שעורר 1 שחה במתחם המגורים בעת קרות הרצח, שכן לאחר שמענו את היריות ואת קול הסירנות מכלי הרכבת של כוחות ההצלה והמשטרה, מיהרו לבדוק היכן ששה עורר 1 משומם שידוע כי משפחתם מסוכסכת עם גורמים שונים ולкан חשו לגורלו. בשלב זה הם הבינו בו בחצר מתחם המגורים.

11. באשר לעורר 2, נטען כי התשתית הראיתית בעניינו דלה ביותר עד כי אינה קיימת. ניתן הסבר תמים להימצאות טבעית אצבעו על הצד החיצוני של חלון הנגט בטוייטה, שכן הוא גור באוטו מתחם מגורים בה היא חונה בדרך קבע. כמו כן, מיעוט שקרים בחקירה ואי-הימצאותו של האקדה באמצעותו בוצע הרצח, אינט מהווים הצדקה להגבלת חירותו בדרך של מעצר בית בפיקוח אלקטронני. לעניין החשש מшибוש הליני משפט, נטען כי אילו רצה עורר 2 להעלם את האקדה או לשבש הליני חקירה, מעצר בית לא היה מונע ממנו לעשות כן ומכאן שהאמצעי שננקט אינם הולם את החשש שלו מצביעה המשיבה. בנוסף, בית המשפט המחויז היה ער ליחס הראיתי בעניינו של עורר 2 וראה בכך טעם שהතיר לו לחזור מהחoba בחוק להורות על הכנת מסקיר מעצר בטרם יורה על מעצר בפיקוח אלקטронני, שעה שהעבירה בה מואשם היא רצח. אולם לנוכח חסר ראייתי זה היה מקום להורות על שחרורו בערבות.

לאור האמור, עתר בא-כוח העוררים להורות על בחינת חלופת מעצר בעניינו של עורר 1 ושחרורו של עורר 2 בערבות.

12. מנגד, המשיבה סמכה ידיה על ההחלטה בית המשפט המחויז ולשיטתה דין העrar להידחות. הגם שככל הראיות הן נסיבותיות, הן עומדות ברף הנדרש למעצר עד תום ההליכים: הימצאות שרידי דם ורקבות מעורו של המנוח על הטוייטה שחנתה במתחם המגורים של העוררים בלבד הרצח; העוררים והמנוח שהיו יחד במתחם המגורים סמוך לקרים הרצח וקיימות ראיות לכך שהטוייטה חנתה במתחם בזמן זהה; קיימות ראיות כי בזמן הרלוונטיים המנוח הגיע לכפר ג'ת כדי

להביא כסף וכי עורר 1 היה מקור המימון היחיד שלו באזור זה; גרסאותיהם השקריות של העוררים בחקירהם ומסירת אליבי שהופרר בריאות וعود. אשר לשידי היר, בית המשפט המחויז התייחס בשלב זה לאפשרות שמדובר בהעברה משנית ובכך דחה את הטענות. כן הוכחה זיקתו המשנית של עורר 1 לטיווחה, הוא לא הצבע על מישוה אחר שייתכן ועשה בה שימוש בליל הרצח וכל המשתמשים הפוטנציאליים תושלו על קר וסיפקו אליבי שאומת. באשר לממצאי בדיקת ה"פרופרינט", אף על פי שהוא גם על עבדאללה שרידי מתכת, קיים שינוי מהותי בין עורר 1 עדויות שונות מלמדות על קר שעבדאללה שהה בתחום המגורים בעת קרות הרצח, בעוד שבענין עורר 1 אין בתחום מעין אלו. גרסאות בני המשפחה מלמדות על קר שעורר 1 נצפה בחצר מת聃 המתגוררים רק לאחר שהמעו את הסירנות מכל הרכיב של כוחות ההצלה והמשטרה, אלא שהנידית הראשונה הגיעה לארוע לא לפני השעה 21:51. מדובר בדקות ספורות לאחר קרות הרצח, ובדיקה המשיבה עליה כי במסגרת זמינים זו העוררים יכולו לשוב מזירת הרצח אל בתחום המגורים, אף בנסיעה איטית. לאור כל אלה הרי כי האפשרות שאדם אחר לקח את הטיווחה מתחום המגורים, ביצע את הרצח והשיב את הטיווחה למתחם כאשר היא מאובקת ועם תקר בגלגול, מבלי שאף אחד לא שם לב לכך וזאת בחלון זמינים מאד קצר של דקות בודדות - היא בלתי סבירה לחלוון.

באשר לעורר 2 טענה המשיבה כי למרות שגם במעטך ניתן לשבש הליכי משפט, נדרש אמצעי שיאין או למצער יוצרים עד מאד את המוטיבציה או היכולת לעשות זאת. לשיטה, על אף שעוצמת הריאות נגד עורר 2 פחותה מאשר בעניינו של עורר 1, יש די ראיות שמצויקות נקיטת אמצעי זהירות מסוימים גם לגביו.

דיון והכרעה

13. לאחר עיון בבקשתה, בתגובה המשיבה ובחומר הריאות שהונח לפניה, נמצא כי קיימת תשתיית ראייתית לכואית מוצקה נגד עורר 1. לעומת זאת, באשר לעורר 2 לא שוכנעת כי מתקיימת בעניינו ההצדקה למעטרו בפיקוח אלקטרוני. אביהיר.

14. עיון בתיק החקירה מלמד כי הטיווחה שתועדה על ידי מצולמות האבטחה אכן זההה ככל הרכיב שבבעלותו של עורר 1 (חוות דעתו של ד"ר רן כפטורי, נספח רנ"ט). על פי התיעוד החזותי, הטיווחה נסעה מכיוון מתחם המגורים בעקבות היונדיי בשעה 21:34 ושבה במהירות גבוהה לכיוון מתחם המגורים בשעה 21:47. לצד זאת, חוות דעת ביולוגית העלתה את המסקנה כי מקור הדנ"א (DNA) שנdagם מהדם ומרקומות העור שנמצאו על צדה השמאלי-אחרוי של הטיווחה, הוא בוגפו של המנוח (חוות דעתה של ד"ר נורית בובליל, נספח ש"ט, עמ' 7). כן, מדיקה שערכה המשטרה, השתלשלות האירועים - החל מהרגע בו תועדה הטיווחה נסעה בעקבות היונדיי (בשעה 21:34), עברו לביצוע הירוי והחצחה (בสมוך לפני השעה 21:41) וכלה בתיעוד חזרתה של הטיווחה לכיוון מתחם המגורים (בשעה 21:47) - מתאפשרת במסגרת זמינים זו, ונראה כי גם העוררים לא חולקים על קר. בនוסף, הטיווחה אותרה כאמור במת聃 המתגוררים כאשר היא מאובקת, עם תקר באחד מגלאיה ובחלקה האחורי-شمאלית נמצאו שרידים מדים ומרקומות עורו של המנוח. כבר בשלב זה ניתן לומר אפוא, כי קיימת תשתיית ראייתית לאיתנה לך שהטווחה יצאה מתחם המגורים, היא שמשה את הרוצח ולאחר מכן שבה לאותו מתחם. אשר לטענות בא-כח העוררים לפיהן ייתכן כי התקר אירע מספר שעות עбор לתפיסת הטיווחה על ידי המשטרה וכי זה מספק הסבר לך שהמשתמש הפוטנציאלי לא ידע את עורר 1 בדבר התקר - לנוכח מכלול הריאות שפורטו לעיל ועוד תפורתנה להלן, לא מצאת כי יש בהסביר דוחוק זה כדי לכרטס בעוצמת הריאות הקיימות בתיק בעניין זה.

15. זאת ועוד, קביעת בית המשפט המחויז לפיה הטיווחה יצאה מתחם המגורים, הסתמכה בין היתר על הודיעתו של

عبدالله מיום 21.5.2017, ממנה עולה כי הוא הבחן בעוררים יושבים בחצר מתחם המגורים בלבד הרצת בשעה 21:00 לערך. כאשר נשאל האם באותו מפגש ראה גם את הטויטה השיב ש"כן הייתה כפי שאני זוכר" (עמ' 6 להודעה זו, שורות 151-152). בא-כוח העוררים משג עלי כה, שכן לדידו עיון מדויק ב特派员 החקירה מעלה כי תשובתו שלعبدالלה הייתה מסוגת הרבה יותר באממו "איך שאני זוכר כן, לא שמתי לב אבל" (עמ' 53, שורה 4). דא עקא, לאור מכלול הראיות בתיק לא מצאת כי בכוחה של טענה זו כדי להפחית מעוצמת הראיות לכואורה נגד עורר 1, למצער בשלב זה. בפני בא-כוח העוררים פותחה הדרך להעלות השגות מעין אלו במסגרת ההליך העיקרי.

16. באשר להימצאותו של עורר 1 בזירת הרצת והשתתפותו הפעילה בו ישן ראיות פורנזיות, ובינהן שרידי היר ובדיקה ה"פרופרינט". מטענות הצדדים ניתנת ללמידה כי שורש המחלוקת אינו טמון בקיוםם של הממצאים, אלא עיקרו בפרשנות המשפטית שיש לייחס להם והאם הם עומדים ברף הנדרש להנחת התשתית הראיתית הלאורית בשלב זה. כאמור, 11 שרידי ירי נמצאו על ידיו, בגדיו ושיעורות ראשו של עורר 1 – כאשר ארבעה מהם נמצאו על ידיו ואחד על ראשו (מצר מהתשורט יגאל צידון, קצין מעבדת סימנים וחומרים, נספח רס"ה). מדוחות הפעולה של הבלים שביצעו את המעצר הראשוני מיום 17.5.2017 (נספחים כ'-כ") עולה כי השוטרים נגנו במסנה זהירות, ובכלל זה השתמשו בcaffpot בעת העברת הממצאים ובודיקת החשוד וכן אזקו אותו בתחילת פלסטיק שהחלפו באיזיקי בראל רק לאחר בדיקת מומחה מז"פ. אכן, יש رجالים לטענת בא-כוח העוררים כי התנהלות זו של השוטרים אינה מאינית כליל את החשש מהעברה משנית של שרידי היר בעת המגע בין העורר לבין השוטרים והובילו לבניית המשטרתית. יתרון גם שהמשקל שיש לייחס לתמונות של עורר 1 בהן הוא נצהה במתוח באוקראינה בעודו יורה בכל נשק שונים, הינו מוגבל. גם לא נעלמה מעני טענתו כי שרידי היר שאותרו מתאימים גם להרכבת התהומות בה משתמשים שוטרים בעת מילוי תפקידם (קליבר 9 מילימטר). אף על פי כן, כאשר מבאים בחשבון את הימצאותם של שרידי ירי על המקומות השונים בגוףו של עורר 1, את אמצעי הזהירות בהם נקטו השוטרים עת אזקו אותו ואת מכלול הראיות בתק – ברוי כי אין בטיעונו באשר למשקלם של הממצאים הפורנזיים כדי להפחית מרבית הראיות לכואורה הקיימות נגדו בשלב זה. יתר על כן, ככל לא ברור מה הבסיס לקביעת בא-כוח עורר 1 כי כמות של 11 שרידי ירי היא בבחינת כמות מועטה שמקצתת את המסקנה כי מקורים בהעברה משנית מהשוטרים (ראו והשוו מקרים בהם נדחתה טענה זו בשלב בוחינת קיומן של ראיות לכואורה, חרב הימצאותם של כמות שרידי ירי דומה או אף פחותה: בש"פ 879/17 פלוני נ' מדינת ישראל (6.2.2017) (להלן: עניין פלוני); בש"פ 10/1943 רקיби נ' מדינת ישראל (19.4.2010)). בנוסף, לא מצאת כי היעדר ממצאים של שרידי ירי בתוך הטויטה מورد מעוצמת הראיות לכואורה נגדו, שכן ככל לא ברור שהיר בוצע מתוך הטויטה. מסקנת בא-כוח העוררים לפיה היו צריכים להימצא יותר שרידי ירי גם על גוףו של עורר 1 וגם בטויטה, נשענת בין היתר על כך שהיר בוצע מטווח קצר, ולטענתו כאשר יורם מטווח קצר האקדח נמצא קרוב לגוף. אולם נימוק זה אינו רלוונטי, שכן אין מדובר בנתזים הנוצרים מפגיעה הקליעים במתරה, אלא בש殆די ירי, קרי, חלקיקים זעירים של תרכובות כימית אשר נפלטים מקנה כלי הנשק בעת ירי ועשויים להיות מוטבעים על גופו של היר. משכך, כמות שרידי היר שתמצא על היראה אינה מושפעת ממרחק היראה מהמטרה או הקורבן, אלא מרחוק היראה מכל הנشك אותו הוא אוחז בידו. קיים יסוד סביר להניח כי מרחוק זה הוא דומה, ולענין זה אין נפקא מינה אם המטרה ניצבת בטווח קצר מהיראה אם לאו.

17. מכל מקום, מקום של טענות מעין אלו להסביר במסגרת ההליך העיקרי ולא בשלב בוחינת הראיות לכואורה לצורך הבקשה למעצר עד תום ההליכים (עניין פלוני, בש"פ 3484/14 מדינת ישראל נ' חיימוב (22.5.2014); בש"פ 13/7824/13 בכרי נ' מדינת ישראל (2.12.2013)). כמו כן, ערך אני לכך שבשלב זה טרם התקבלה חוות דעת מומחה על שרידי היר. יחד עם זאת, בא-כוח עורר 1 רשאי לחזור על אדות סוגיה זו ולזמן עדי הגנה כאמור במסגרת ניהול התקיק העיקרי (ראו והשוו בעניין קיומן של ראיות לכואורה בנסיבות בהן טרם ניתנו חוות דעת: בש"פ 17/6672 ויצמן נ' מדינת ישראל (16.12.2008); בש"פ 13/7824 בעניין בכרי; בש"פ 08/10304 אבו חמדה נ' מדינת ישראל (11.9.2017)). מטעמים אלה גם הכרח להידרש בשלב זה לטענות בדבר מהימנותה של בדיקת ה"פרופרינט". מעלה מן הצורך,

ציוון כי מקובלת עלי עדמת המשיבה לפיה קיימ שוני מהותי במשמעותם של ממצאי שידי המתכת בעניינו של עורר 1 לעומת עניינו של עבדאללה. התשתיות הראיתית הלאכורת נגד עבדאללה אינה דומה לו בעניינו של עורר 1, ובפרט כי מעודויות בני המשפחה עוללה כי עבדאללה היה בגג הבית בזמן קרות הרצח, בשונה מעורר 1 כפי שפורסם. אדרבה, לא זו בלבד שעורר 1 לא הציג אליבי שנתרם בראות, האLIBI שכך העזג על ידו הופרך על פניו.

18. לכל אלה יש להוסיף את הראיות הקיימות בתיק ואשר מצבעות על כך שהמנוח שהה במחיצת העוררים במתוך המגורים בסמוך לקרות הרצח, ויצא מהמתוך בסמוך לשעה 21:34; הודיעות קרובוי ועובדיו של המנוח, לפיהן הוא סיפר שהוא נסע לכפר ג'ת כדי להביא כסף, שעה שאין חולק כי עורר 1 היה מקור המימון הבלעדי של המנוח בג'ת; הודיעות רפאע עבד אלעל, לפיה בליל הרצח בשעה 21:26 התקיימה שיחה בין לבין המנוח, בה נשמע המנוח בתווך כל רכב וצין כי הוא לוקח כסף ממשחו בכפר ג'ת וחוזר לביתו לשלים לנושיו שמתכוונים לו שם. בהודעה גם מצין כי המנוח "לא נשמע טבעי, הקול שלו היה כמו חנוך זהה" (הodata מיום 17.5.2017, הodata מיום 14.6.2017 וכן מחקרים התקשורתיים אישרו קיומה של שיחה זו); והעוררים עצם הודיעו כי המנוח ביקר אצלם בליל הרצח (הodata עורר 1 מיום 24.5.2017, עמ' 1, שורה 9; הodata עורר 2 מיום 1.6.2017, עמ' 3, שורות 24-31).

19. כמו כן, מראיות בתיק עוללה כי הגם שעורר 1 אינם משתמש הבלעדי בטויוטה, זיקתו אליה ברורה. כך, בחקירתו במשטרת ציון כי על אף שהטויוטה חונה בדרך כלל במתוך המגורים כאשר היא פתוחה ועם המפתחות במתג ההנעה כדרך קבוע, מאגר המשתמשים בה היה מצומצם ופחות לסביבתו הקרויה (הodata של עורר 1 מיום 17.5.2017, עמ' 6, שורות 144-145). לא זו בלבד, אלא שהוא לא השכיל להציבו על אף אדם אחר שידעו לו כי השתמש בטויוטה באותו יום (למשל, הodata מיום 17.5.2017, עמ' 6, שורות 146-147). בדיון שנערך לפני נקב בא-כוח העוררים בשמותיהם של שישה אנשים אשר הודיעו כי נהגו להשתמש בטויוטה. אולם, כפי שטענה המשיבה, אותם אנשים תושאו על כך ואומרת האLIBI שלהם מסרו: עבדאללה היה בזמן הרצח עם בני משפחתו בגג הבית (הodata של גב' בראש ותד, אחוותם של עורר 1 ואחותו של עבדאללה, מיום 18.5.2017, עמ' 3; הodata של גב' כאח ותד, אמרו של עורר 1, מיום 18.5.2017, עמ' 3-2); מר מוחמד חמאד ותד, בן דוד של עורר 1, סיפר כי בשעות הערב ביקר באחוות כפר קאסם (הodata מיום 15.6.2017, עמ' 2) והדבר אומת ב厶וחרי התקשורות; מר עלי ותד, בן דוד של עורר 1, היה בעבודה בשעות הרלוונטיות (דוח נוכחות והיעדרות בעבודה לחודש מאי 2017, ביום הרצח נכח במשמרות ערבית שעות 15:21-1:11) וכן גם אחיו מר אמג'יד ותד; מר עדנאן ותד, בן דוד של עורר 1, ביום הרצח אמן נסע בטויוטה ארבעה זמן הרצח היה בבית הקפה; מר עמאר אבו חוסיין נצפה, בזמן קרות הרצח, בבית קפה המרוחק מזרת הרצח וממתחם העוררים. כן נבחנו משתמשים פוטנציאליים נוספים ואLIBI שלהם אומת.

20. מן המקובץ עולה אפוא, כי התזה לפיה מאן דהוא אחר לקח את הטויוטה ממתחם המגורים בשעת ערבתה חלק גדול מבני המשפחה נמצאים במתחם, ביצע את הרצח והשיב את הטויוטה למתחם המגורים כאשר היא מאובקמת, עם תקר באחד מגלאיה ועליה סימני דם – ואף אחד מבני המשפחה לא שמע על כך – נראהות בשלב זה של בחינת הראיות לכאהר, כתראהש דחוק. כל שכן כאשר חלון הזמן שהתאפשר לביצוע מכלול פעולות אלו היה חלון מצומצם של חצי שעה בין השעה 21:00 לערך (השעה בה נצפו העוררים לאחרונה על ידי בני משפחתם) לבן השעה 21:34 (השעה בה הטויוטה כבר נפתחה נסעת בעקבות היונדי).

21. יתרה מכך, בצדκ הביא בחשבון בית המשפט המחויז את הפרכת האLIBI שנמסר על ידי עורר 1 בדבר העשי לחזק את התשתיות הראיתית נגדו. בהodata מיום 24.5.2017 הוא טען כי המנוח ביקר אצלו ערבית הרצח בשעה 20:00 למשך מספר דקות, ולאחר מכן עורר 1 נסע יחד עם עבדאללה לבית הקפה. כן טען כי שהה בבית הקפה בזמן

הרצתה. דא עקא, המשיבה הציגה די ראיות המעידות, למצער בrama הלאורית, כי גרסה זו של העורר עומדת על בלימה. כך למשל, מהודעתו של רדוואן אבו בכיר מיום 28.5.2017, אשר שהה בבית הקפה בזמן הרצתה, עולה כי העוררים הגיעו לבית הקפה רק לאחר מכן. חיזוק למסקנה זו ניתן למצוא בהודעתו של אמין ומד מיום 13.6.2017, אשר גם הוא היה בבית הקפה בזמן הרצתה אלא שלא זיהה שם את העוררים או את עבדאללה.

22. אשר לטענת בא-כוח העוררים לפיהן מדיווית בני משפחתם נתן למדו כי העוררים נכחו בחצר המתחם בזמן קרנות הרצתה, עיון מדויק בראיות שלפני מוביל למסקנה אחרת. בהודעתה של גב' כפach ותד, אמו של עורר 1, מיום 18.5.2017, נמסר כי רק לאחר ששמעה את היורו (או הזיקוקים, כפי שחשבה) ומשמעה את הסירנות של כוחות הצלחה והמשטרה, הפצירה בעבדאללה לבדוק לשלוומו של עורר 1 ורק אז הוא הבחין בו בחצר. חיזוק לכך ניתן למצוא גם בהודעתה גב' של ברדס ומד, אחותו של עורר 1, מיום 21.5.2017 ומיום 16.6.2017, מהן עולה מסקנה דומה. ודוק, נידת המשטרת הראשונה הגיעה רק בשעה 21:53 (דו"ח פרטיאירוע) או לכל המוקדם בשעה 21:51, דקות ספורות לאחר קרנות הרצתה, כאשר הטויטה כאמור הייתה בדרך חזרה אל מתחם המגורים כבר בשעה 21:47. לפיקר, ועל אף שלב בחינת הראיות לכואורה אינו המקום לדין מרכז בנסיבות מהימנות, נראה כי הפרכת האליבי שסיפק עורר 1 אינה נזקפת לזכותו.

23. ובאשר לשאלת קיומו או היעדרו של מניע, אין חולק כי המנוח נקלע לבעיות כלכליים והוא לו נושם רבים וכי עורר 1 נהג לנכות לו צ'קים דוחים כנגד מזומנים. אולם, תחילה, קיומו של מניע או היעדרו עשויים להוות ראייה נסיבית המשקלה משתנה לגופו של מקרה, כך שהוא אינו חזות הכל (ענין פלוני; ע"פ 14/7253 פינקלשטיין נ' מדינת ישראל (16.11.2015)). ולגופם של דברים, מן המפורשות כי פעילות של ניכין צ'קים דוחים כנגדך בדרך כלל נעשית מתוך כוונת עשיית רוח. והנה, מהודעתו של מר רפאע עבד אלעל מיום 17.5.2017 עולה כי ימים ספורים עוברו למועד קרות הרצתה, סירב עורר 1 לנכות למנוח צ'קים תמורה מזומנים. לא זו בלבד, אלא שמכוניתו של המנוח מעוקלת על ידי העורר מזמן מה (הודעת אלעל לעיל, עמ' 3). עולה אפוא כי עורר 1 והמנוח קיימו קשרים כלכליים ביניהם, המנוח נקלע למזכקה תזרימית, מכוניתו מעוקלת בידי עורר 1 והלה סירב זה לא מכבר להעניק לו אשראי. אף אם הקשרים בין השניים היו בעבר טובים, אין בכך כדי לשולח את האפשרות כי בעת האחרונה עלו על שרטון.

24.cidou, כאשר בית המשפט בוחן את שאלת קיומן של ראיות לכואורה במסגרת בקשה למעצר נאשם עד תום ההליכים, הוא נדרש לבחון אם קיימים סיכוי סביר להרשותה על בסיס הראיות שהוצעו בפנוי, ככל שתוכנה במהלך ניהול התיק העיקרי (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133 (1996)). כמו כן, בשים לב לכך שמדובר בראיות נסיבותיות, יש לבחון האם משקלן המצטבר הוא כזה אשר עשוי להוביל למסקנה לכואורה מובהקת של סיכוי סביר להרשותה (בש"פ 433/17 אונגר נ' מדינת ישראל (24.1.2017); ענין פלוני; بش"פ 8311/13 אברמוב נ' מדינת ישראל (19.12.2013)). ואכן, על יסוד האמור לעיל ולאחר אמות המידה שהותו בפסקה המאוזכרת לעיל, נמצא כי באשר לעורר 1 קיימות די והותר ראיות לכואורה הטומנות בחובן פוטנציאלי סביר להרשותה בעבירות המיחוסות לו. כל שכן כאשר מבאים בחשבון את עצם הנסיבות. כמו כן, אף אם ניתן להעלות השגות לגבייה, במקרה זה ראוי שהשגות אלו תתרบรรנה בהליך העיקרי.

25. לא כך הם פניו הדברים באשר לעורר 2. מהחלטת בית המשפט המחוזי ניכר כי לא הוצגו בפנוי די ראיות שעשוות לסייע את עורר 2 במציע בצוותא. עיון בחומר החקירה מעלה כי הראיות היחידות שהוצעו בענין זה הין כדלקמן: האחת, אי-אמינותו של העורר בחקירתו, ממנה עולה כי בעוד שבתחילת שלל שהמנוח הגיע למתחם המגורים ונפגש עמו עם עורר 1 בערב הרצתה (הודעתו מיום 30.5.2017, עמ' 4, שורות 81-82), משאותה בפניו העובدة כי עורר 1 אישר

את המפגש ביניהם לבין המנוח, הוא הודה בקיומו של מפגש זה וטען כי המפגש ארוך רק כחמש דקות (הודעתו מיום 1.6.2017, עמ' 3, שורות 31-24); השנייה, שהיא במחיצת עורר 1 לכל אורך שעوت אחר-הצהרים של יום הרצח עד שנסעו יחד לבית הקפה (הודעתו מיום 30.5.2017, עמ' 5, שורה 116), ולטענת המשיבה אמרה זו נועדה אך לספק אלibi כזוב לשני העוררים; והשלישית, הימצאותה של טביעת אצבעו על צדו החיצוני של חולון הנגה בטוויטה (דו"ח תיעוד פיתוח טביאות אצבע מיום 18.5.2017, מאת סעיף הירש). בשונה מעניינו של עורר 1, המשיבה לא הציגה ראיות פורנדיות ממשיות נגד עורר 2 מלבד אותה טביעת אצבע אשר לגבייה ממילא ניתן הסבר חלופי המניח את הדעת. גם לא ידוע על חיכוך כלשהו, בין אם על רקע אישי ובין אם על רקעכלכלי, שהריר בין עורר 2 לבין המנוח. נשאלת אפוא השאלה האם בנסיבות זהה, נוכחות מיעוט הראיות לכואורה לעיל, קיימת הצדקה למעצרו של עורר 2 בדרך של מעצר בית בפיקוח אלקטרוני.

26. נקודת המוצא לבחינת שאלת זו היא כי הגם שמעצר בית בדרך של פיקוח אלקטרוני מהווה אמצעי המגביל את חירותו של נאשם במידה ה怯怯ה מאשר ההגבלה הקיימת במעצר אחורי סורג וברית, לא לモותר להזכיר כי מדובר בהגבלה משמעותית וקשה שיש לעשות בה שימוש בכפוף לתנאים הקבועים בסעיפים 21(א) ו-22ב לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרם), התשנ"ו-1996 (ראו גם בש"פ 4206/16 מדינת ישראל נ' טחימר (3.11.2016)). יש גם להימנע מלהזרות על מעצר בית כאשר אמצעי זה אינו הכרחי, שכן אף הוא מגביל את חירותו הנאשם (בש"פ 11/5564 פלוני נ' מדינת ישראל (8.8.2011)).

27. אכן, הראיות שהוצעו בעניינו של עורר 2 אומנם עשוות להעלות חשד באשר לנוכחות במחיצתו של עורר 1 בלבד הרצח או בנסיבות לספק עבورو אלibi כזוב. אך יחד עם זאת, לעת עתה קשה להשתכנע שהמשיבה הציגה ראיות פוזיטיביות, אשר יש בהן כדי לבסס באופן לכואורי את האישומים החמורים המיוחסים לו – רצח, עבירות נשק והצתה.

28. על פניו הדברים נראה כי המשיבה ערה לפער הראייתי בעניינו של עורר 2 ולא בצדדי מיקדה טיעוניה בדבר החשש משיבוש הלि�כי משפט. בית משפט זה כבר הכיר בקיומו של יחס התחלופה בין שלושת התנאים להוצאה צו מעצר – עצמת הראיות, עילת המעצר והחולופה הנבחנת. לדבריו כב' השופט י' עמידה בפסק הדין בעניין בש"פ 6722/15 ניגם נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (26.10.2015):

"להבנה בין עצמת עילת המסוכנות לבין עצמת הראיות יש נפקות לתוכה הסופית. כך, יכול ובית המשפט הגיע למסקנה כי קיימת חולשה בעוצמת הראיות, אך למורת זאת יורה על מעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים, נוכח מידת מסוכנותו של העורר כפי שמשמעותה והעוצה (השו התוצאה אליה הגיע השופט א' שהם בש"פ 5109/15 מיכאל ביטון נ' מדינת ישראל בפס' 11 (30.7.2015), שם הורה על מעצרו עד לתום ההליכים של הנאשם תוך איזון בין עצמת הלא-גבוהה של הראיות" מול מידת מסוכנותו של העורר). אמרו מעתה כי על בית המשפט להתחשב ביחסים הקיימים בשלוש שצלעותיהם הם עצמת עילת המעצר – עצמת הראיות – טيبة של חולופת המעצר".

"תיכנו אפוא מקרים בהם עילת מעצר מובהקת, כדוגמת מסוכנות גבוהה או יסוד סביר לחשש לשיבוש הלि�כי משפט, "תפיצה" באיזון הכלול אל מול קריסום בראיות לכואורה.

29. לא כן הם פניו הדברים בנסיבות המקרה שלפני. עורר 2 נעצר ביום 30.5.2017, כמעט שבועיים לאחר קרות הרצח. ככל שהוא מעוניין להעלים את האקדח שטרם אותר, לא בלתי מתאפשר על הדעת כי היה כבר עושה כן. אכן,

מעצר בית בפיקוח אלקטרוני עשוי להגביל את היכולת ולרטון את התמരיך לשיבוש הליכי משפט. ברם, אין די בחשש כללי ובעלמא בדבר שיבוש הליכים כדי להצדיק מעצר, לרבות בדרך של פיקוח אלקטרוני, אלא נדרש סביר לחשש כאמור (בש"פ 6252/12 מדינת ישראל נ' פלוני (27.8.2012)). לא שוכנעת כי המשיבה הצבעה על יסוד סביר וكونקרטי לחשש זה באשר לעורר 2.

30. לפיך, לאחר שקלול עצמתן של הראות לכאורה הקיימות נכון לשלב זה, אל מול מידת החשש מפני שיבוש הליכים כפי שהוצג לפני, שוכנעת כי באיזו הצלל ניתן להורות על שחרורו של עורר 2 מעצר הבית בפיקוח האלקטרוני.

סוף דבר, העරר בעניין עורר 1 נדחה. באשר לעורר 2, כל תנאי השחרור שנקבעו בבית המשפט המוחזוי יעדמו על כنم זולת מעצרו בפיקוח אלקטרוני. (המקחים ימשכו מעתה ערבים והם יחתמו על כתבי ערבות חדשים בהתאם). בנוסף הוא יפקיד הפקדה כספית נוספת בסך של 20,000 ש"ח. החתמת העربים וההפקדה תיעשנה בבית המשפט המוחזוי.

ניתנה היום, כ"ח באלוול התשע"ז (19.9.2017).

ש 1 פ ט